

Oponentský posudek diplomové práce

ADAM LANGER

Čtivá diplomová práce Adama Langeru už svým názvem „Milovat obtíže“, navozuje očekávání, že půjde o zajímavý pohled na jeho cestu mapující zážitky od přijímacích zkoušek až po nástupu do praxe. Je pochopitelné, že se jedná, tak jako u většiny magisterských prací o jakýsi zveřejněný deník a popis jednotlivých etap výuky. Jestliže je jeho diplomní práce dokumentujícím zápisem zkušeností a „úrazů“ ze střetu mezi očekáváním a realitou, pak se výrazně neliší od ostatních absolventů. Vždyť se vždy jedná „pouze“ o reflexi dosud žité zkušenosti. Je ovšem potěšující, že je psána překvapivě bohatým jazykem a liší se především v pasážích, kdy jen nepojmenovává setkání s jednotlivými úkoly a průběhem práce v semestru, ale kdy se dobírá i analytického pohledu. Je dobré ocitovat, jaké cíle si klade v úvodu:

Na závěr se pokusím o shrnutí toho, co při překonávání překážek hodnotím jako nezbytné, aby tyto nesnáze herce neparalyzovaly v jeho úsilí, a naopak ho dokázaly motivovat k věrnějšímu zpracování postavy, jež mu byla svěřena. Chci co nejpřesněji definovat, jak jsou některá úskalí dvojsečná a čeho je zapotřebí k tomu, abychom je vždy dokázali obracet ku prospěchu naší práce.

Toto zadání se mu daří naplnit a je patrné, jakým procesem prošel od úmyslu podstoupit přijímací zkoušky ke vstupu do profesionálního divadla. V kapitole Práce se stresem popisuje zkušenosti a zážitky z přijímacích zkoušek. Samozřejmě z pohledu adepta, aniž by tušil, že v podobném stresu jsme často i my zkoušející.

Zaujala mě pasáž o semestrální práci na roli Cida, kdy se chlapci v ročníku rozhodli v rámci „proměny kostýmu“ přijít zcela nazí, čímž splní zadání provokativním způsobem a poučení, jaké z toho pro ně, respektive pro diplomanta vyplynulo.

Sebezpoznání a sebehodnocení se analyticky dotýká především v první polovině diplomové práce. Často se tam v několika variantách opakuje a skloňuje slovo „disciplína“ a je vidět, že je jakýmsi výchozím bodem ke zvládnutí jeho „tělesného instrumentu“. V celém textu mapujícím jeho cestu od adepta až k nástupu do praxe je mezi řádky možné vyčíst posun od touhy „ukázat se“, předvádět se až k poznání, že divadelní představení je dílo kolektivní a je nutno přistoupit na společnou poetiku, splynout se souborem a podílet se na kolektivní výpovědi. K tomu dospívá především v popisu práce a zkušenosti s rozdílnými režiséry a nakonec i vstupem do ansámblu zkušených profesionálů.

Ve své sebekritice a sebehodnocení se upřímně nešetří a dokáže být vůči sobě zdravě upřímný, což hodnotím jako klad jeho diplomky, ale také jako vklad do budoucna.

Je příjemné číst v jeho písemné práci, že kromě zaobíráním se sama sebou dokáže zařadit herectví a tvorbu do širších souvislostí:

Stejně jako z matematiky, oné prazákladní funkce, na jejímž algoritmu se rozpíná celý námi pozorovaný vesmír, vyvěrá fyzika a chemie, což jsou v podstatě vědy o veškeré hmotě a jejím chování, tak není ani umění svébytnou studnicí poznání, naopak. Je stejně spjato a propleteno s ostatními vědami, řemesly či historickými událostmi. Stejně jako je vynález kola nebo knihtisku byl logickým důsledkem několika souběžných jevů, či chcete „náhod“, tak se i každé nové umělecké dílo opírá o realitu, ve které vzniká, vymezuje se k ní, či se jí nechává inspirovat.

A dále:

Každá generace se vymezuje vůči té předchozí. Tato všudypřítomná provázanost je patrná všude, v historii, politice, módě, literatuře či hereckých školách, a zavírat oči před jakoukoliv složkou našeho světa by tedy byla jednoznačná chyba, která se časem nevyhnutelně projeví.

Se zadáním a názvem magisterské práce „Milovat obtíže“ souvisí i jeho poznání, že „každý člověk roste tím, že zdolává překážky a díky posouvání hranic svých možností rosteme jako osobnosti.“

Další část práce se pak, jak je obvyklé, zabývá popisem jednotlivých rolí a práce na nich, aby v závěru jmenoval tři základní atributy, které považuje za nejdůležitější. Disciplína, Otevřenost mysli a Vědět proč!

Celkově považuji práci za nadprůměrnou a odrážející diplomantovu inteligenci a přemýšlivost, která může být dobrým materiálem pro jeho další herecký život.

Navrhuji hodnocení B

doc. MgA Tomáš Töpfer

Doplňující otázky:

Uměl byste stručně charakterizovat, v čem podstatném se liší Adam Langer, jako adept při přijímacích zkouškách a Adam Langer, jako začínající profesionál?

Co Vám dala herecká škola, popisujete dostatečně obsáhle a bohatě ve své diplomové práci. Uměl byste pojmenovat, v čem škola nenaplnila Vaše očekávání, nebo spíše co jste od výuky na DAMU postrádal?